

Linnea Ruhanen

Vanantaan kartano Janakkalassa Hämeessä syksyllä 1927. Kartanon sepän perheen keskimäinen tytär, Linnea, syntyy.

Pienenä hän saa hellittelynimen ”isin mötti”. - Olin pullukka, kertoo Linnea.

Seppä kuului alustalaisiin, mutta ammatti oli arvostettu ja hyvin palkattu. Niinpä Linnea sai tarpeelliset urheiluvälineet ihan kaupasta ostettuina. Syrjäisellä maaseudulla ei toiminut mitään urheiluseuroja, eikä kartanokaan järjestänyt tai tukenut alustalaisten lasten harrastuksia. Lapsia oli kuitenkin paljon, joten omatoimisia leikkejä, pelejä ja urheilua riitti, hiihtoa, pesäpalloa jne.

Matkaa kansakouluun Linnealla oli kolme kilometriä, joten sen tallaaminen päivittäin kävi liikunnasta. Koulun puolesta ei harrastuksia 30-luvulla tarjottu.

Sotavuosien kokemuksia

Talvisotaa edeltävänä vuonna Linnea lähti oppikouluun Hämeenlinnaan. Kolme kilometriä kävelyä, puoli tuntia junassa, asemalta vielä pari kilometriä koululle – siinä tuli arkiliikuntaa.

Kotona lapset luistelivat kartanon lähellä sijaitsevalla Puujoella. Talvisodan ajalta Linnealla on karmaiseva muisto: luistelijat ryntäsivät ojaan piiloon, kun pommikonelaivue lensi ylitse. Pommeja koneet eivät onneksi pudottaneet.

Koulu oli suljettuna vain jonkin aikaa talvisodan aikana. Sotavuosina koulun ohella riitti kotirintamalla kaikenlaista puuhaa. Pikkulotat muun muassa keräsivät marjoja ja sienä, pakkasivat rintamalle leivottuja leipiä, toimivat kartanon puhelinkeskuksessa ja keittiössä. Vanantaan kartanossa toimi nimittäin kotijoukkojen esikunta. Siellä Linnea tuli nähneeksi ja passanneeksi monenlaisia sotaherroja ja muuta tunnettua väkeä.

Kun Linnea pääsi keskikoulusta, sota vielä jatkui. Hänet pyydettiin töihin kartanon konttoriin. - Siitä se konttoristin ura alkoi, hän toteaa.

Jatkosodan lopulla Linnean liikuntatarinaan liittyy sitten jo urheiluseura Janakkalan Jana. Nuorten porukka pyöräili pesäpallo- ja lentopalloharjoituksiin kerran viikossa.

Edestakaista matkaa kertyi kaksikymmentä kilometriä. Voimisteluseuraa ei seudulla ollut tuolloin tarjolla.

Mäntsälä mielessäin

Sodan jälkeen Linnea lähti kotoa ensin Hämeenlinnaan kansanhuoltopiiriin ja sitten Mäntsälään Saaren kartanon maille perustetun maatalousoppilaitoksen konttoristiksi. Maiden tilanhoitajana toimi sodasta palannut agronomi Ruhanen. Ja niin siinä sitten kävi, että konttoristista tuli kotiäiti!

Tässä vaiheessa Linnean elämään tuli paikallisen urheiluseuran järjestämä naisvoimistelu. Mutta vain kesäisin, sillä paikkakunnalla ei ollut salia. Kerran viikossa kotiäiti liikuskeli tamburiinin tahtiin.

Elämä iskee

Kaksilapsinen perhe muutti Lauritsalaan vuonna -52, kun perheen isä vaihtoi työtä Kaukas Osakeyhtiön maiden hoitajaksi. Kolmaskin lapsi syntyi, mutta heti kun pääsi, kotiäiti jatkoi voimisteluharrastustaan Suomen Naisten Liikuntakasvatusliittoon kuuluvassa seurassa. Oikein voimisteluasujakin jo hankki.

Lauritsalan vuodet pysähtyivät kuin seinään vuonna -63, kun Linnean mies äkisti menehtyi. 36-vuotias leski lapsineen muutti Kuopioon, miehensä kotikaupunkiin, ja ryhtyi taas konttoristiksi.

Hyvää oloa voimistelusta

Jo samana syksynä Linnea etsi voimisteluseuraa. Hän kävi pari kertaa Naisvoimistelijoissa, mutta jostain syystä ei heti kotiutunut. Linnea siirtyi Reippaan Naisvoimistelijoihin, jossa hän tykästyivät heti ystävälliseen ilmapiiriin ja sai pitkäaikaisiksi kehittyneitä ystävyyssuhteita. Tunnit olivat myös lähellä keskustassa sijaitsevaa kotia.

Voimistelutuntien lisäksi Linnea kävi uimassa, hiihti, pyöräili ja teki joka viikko mukavien ihmisten kanssa kymmenen kilometrin kävelylenkkejä Niuvaan. Vuosien mittaan hän on harrastanut lisäksi muun muassa joogaa ja senioritanssia.

Kaikkein vilkkainta Linnean liikuntarintamalla oli sen jälkeen, kun hän jäi 80-luvun lopulla 62-vuotiaana eläkkeelle.

Mikä häntä on sitten juuri voimistelussa lajina viehättänyt?

- Voimistelu käy läpi koko kehon, joka lihaksen. Sen jälkeen on aina hyvä olo, Linnea kuvailee ja lisää vielä hyvät ystävät.

Killassa Linnea on käynyt vuosikymmeniä. Mihinkään luottamustehtäviin hän ei ole halunnut.

-Takarivin tyttö olen ollut, mutta uskollinen kiltalainen, hän luonnehtii. Killan omassa jumpassa hän kävi vuosikymmeniä ja on tykännyt olla mukana Killan retkillä ja kiltapiirin jumppakursseilla mm. Tanhuvaarassa.

Entäpä nyt, Linnea?

Senioritalossa Männistössä asuva yli yhdeksänkymppinen Linnea käy edelleen oman talon tuolijumpassa. Kävisi joogassakin, mutta ei ole mahtunut ryhmään. Kävelylenkille saattaa edelleen tulla mittaa kymmenkunta kilometriä.

Vaikka ikääntymisen myötä on tullut vaivoja, liikuntalääke näkyy. Haastateltavaksi tullessa kenkien riisumiseen tarjottu tuoli on tarpeeton. Ehkäpä sama lääke on osaltaan auttanut siinä, että haastateltavalla on uskomattoman kaunis ja selkeä puhe!

21.1.2019 Kaija Kervinen